

Men muligvis kan det tjene som en Undskyldning, at der af Landhusholdningsselskabet har været nedsat et Udvalg, som, efter hvad jeg har set i Bladene, netop med Professor Bang som Førstemand har overvejet dette Spørgsmaal og muligen vil komme med en Motivering af, hvorledes man i Fremtiden, naar man skal til at foretage en Revision af denne Lov, skal forholde sig. I den Statistik, som det ærede Medlem, der sidst talte (C. Sørensen), berørte, har man det bedste Bevis paa, at der i store Landbrugskredse tvivles meget stærkt paa Tuberkulinets Nytte med Hensyn til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse. Og efter den Maade, hvorpaa Tuberkulinet er blevet misbrugt, særlig i de tyske Karantæner, som det er nævnt, maa man have Lov til at sige, at Tuberkulinet i det hele har været en Forbandelse for det danske Landbrug. Nu er der naturligvis Forskel paa Misbrug og Brug, og vi kunne ikke gøre for, at de nede paa de tyske Karantæner have misbrugt dette Middel, som maaske ved fornuftig Brug kan være meget anbefalelsesværdigt.

Lad mig straks udtale, at jeg naturligvis som praktisk Landbruger er i højeste Grad interesseret i, at Kvægtuberkulosen i vort Land kan blive trængt saa stærkt tilbage som muligt, men med Hensyn til Brugen af Tuberkulin overfor Besætningerne her i Landet har jeg mine Tvivl om Nytten af den Bevilling, der her aarlig gives af Staten. Jeg skal naturligvis ikke gaa i Rette med den højeste Veterinærvidenskab. Naar f. Eks. Professor Bang hævder, at man ved at indsprøjte Tuberkulin kan afgøre, hvorvidt vedkommende Kreatur er tuberkuløst eller ej, tror jeg naturligvis, han har Ret, men jeg tror, at det kræver hos vedkommende Dyr læger, der i det hele faa med Tuberkulin at gøre, at de ere i højeste Grad omhyggelige, og det forudsætter næsten, at de have faaet en speciel Uddannelse med dette for Øje. Thi det er en Erfaring, som adskillige praktiske Landmænd ofte have gjort, at et Dyr, som bliver underkastet Tuberkulinprøve hos en Dyr læge, kan bestaa Prøven, og naar det samme Dyr et Fjerdingaar efter prøves hos en anden Dyr læge, falder det for Tuberkulinprøven, og det er vistnok alle Landmænd bekendt, at et Dyr kan være saa tuberkuløst, at det overhovedet ikke reagerer overfor Tuberkulinindsprøjtning. Som sagt, der skal vistnok den største Paapasselighed til, for at Midlet skal gøre nogen Nytte.

Men saa kommer det Spørgsmaal: Hvem er det egentlig, der benytter denne Bevilling? Vi mangle i den Henseende Oplysning om, hvor meget det f. Eks. koster Staten for hver enkelt Besætning, der har faaet Statsunderstøttelse til Tuberkulinprøven. Er det større Gaarde eller mindre Gaarde eller Husmænd, der faa den? Jeg synes, at det kunde være overordentlig interessant at faa Oplysning om, hvor store Bevillinger der gives fra Statens Side til de enkelte Landbrugere, der benytte sig af denne Lov.

For den enkelté mener jeg, Tuberkulinprøven kan gøre Nytte, idet han saa hurtigt, som ske kan uden Forstyrrelse i det hele, vil kaste de Dyr af Besætningen paa Markedet, der reagerer for Tuberkulinprøven. Men hvad sker der saa? Man flytter de tuberkuløse Dyr fra en Besætning over til en anden. De Folk, som have faaet Statshjælp til at benytte dette Middel og have faaet underkastet deres Dyr en Tuberkulinprøve, have ingen Forpligtelse til, naar de bringe deres Dyr paa Markedet, at meddele Køberen, at de Dyr have reageret for Tuberkulinprøven. Der sker saaledes i Virkeligheden kun en Overflytning fra den ene Besætning til den anden. Naar man f. Eks. tænker sig, en Herremand, der har 300 Køer, faar disse Køer prøvede ved Tuberkulinindsprøjtning, og det saa viser sig, at 150 ere tuberkuløse, saa blive de sendte paa Markedet og spredte over en Mængde Besætninger Landet over; uden at vedkommende, der have købt Køerne, vide, at de have reageret overfor Tuberkulinprøven, med andre Ord, ere tuberkuløse. Derfor er det, at jeg i højeste Grad drager i Tvivl den Nytte, som denne Bevilling kan gøre ud over, at den enkelte kan faa Fordel derved, at han til andre kan sælge de Dyr, som ere tuberkuløse. Jeg kender ogsaa adskillige Eksempler paa, at en Mand, naar han har faaet sin Besætning undersøgt og har faaet at vide, hvilke Dyr der reagerer for Tuberkulinprøven, er i højeste Grad betænkelig ved, ja, i mange Tilfælde ikke vil skille sig af med Dyrene, som høre til de allerbedste i hans Besætning, selv om de ogsaa have reageret for Prøven, naar der kun er Tale om en lille Grad af Tuberkulose. Og i hans Sted vilde jeg ogsaa være betænkelig, naar Tuberkulosen kun er til Stede i meget ringe Grad.

Men, som sagt, det kunde være ret interessant at faa noget at vide om, hvem det er, der har benyttet denne Bevilling, og det er jo muligt, at det Udvalg, som